

ประวัติศาสตร์การท่องเที่ยวจังหวัดขอนแก่น

เสนอต่อมหาวิทยาลัยขอนแก่น
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต
ตุลาคม 2535

บทคัดย่อ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของจังหวัดขอนแก่น สถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญและน่าสนใจตลอดจนศึกษาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งเสริมการท่องเที่ยวภายใน จังหวัดขอนแก่นทั้งนี้เพื่อเป็นการเผยแพร่และประชาสัมพันธ์จังหวัดให้เป็นที่รู้จักแพร่หลายมากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนในท้องถิ่น ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐบาลและเอกชนได้ตระหนักถึง ความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

การศึกษาค้นคว้าในการเขียนวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ใช้วิธีการทางประวัติศาสตร์ นำเสนอ โดยการศึกษาข้อมูลจากเอกสารที่เป็นหลักฐานชั้นต้นที่ตีพิมพ์แล้ว เอกสารที่เป็นหลักฐานชั้นรอง วารสาร จุลสาร รวมทั้งการสัมภาษณ์จากผู้รู้ในท้องถิ่น

ผลจากการศึกษาค้นคว้าพบว่า

ขอนแก่นเป็นจังหวัดที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน และสืบทอดมรดกทางประวัติศาสตร์ ของชาวอีสานทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม และ มีความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตน ประกอบกับเป็นจังหวัดที่มีปัจจัยพื้นฐาน และมีสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างครบครัน จึงทำให้จังหวัดขอนแก่นได้รับเลือกให้เป็นเมืองศูนย์กลางของภาค อีสาน ซึ่งมีทุกสิ่งทุกอย่างที่จะหยิบยื่นให้ผู้มาเยือน

ขอนแก่นเป็นจังหวัดที่ได้รับเลือกให้เป็นเมืองศูนย์กลางทางการท่องเที่ยวระดับจังหวัด เนื่องจากมีสถานที่ท่องเที่ยวธรรมชาติ โบราณสถานต่าง ๆ ที่สำคัญและน่าสนใจมากมายหลายแห่ง โดยทางจังหวัดได้ทำการวางแผนพัฒนาและปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวรวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่ส่งเสริม การท่องเที่ยว อันได้แก่ การคมนาคม แหล่งบริการด้านที่พัก ภัตตาคาร ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก บริการนำเที่ยว ฯลฯ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการสร้างความประทับใจให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือน

อย่างไรก็ตามแม้ว่าจังหวัดขอนแก่นจะมีสถานที่ท่องเที่ยวที่สำคัญ และน่าสนใจหลายแห่ง ตามที่กล่าวไปแล้วข้างต้น แต่กลับพบว่าทางจังหวัดมีรายได้จากการท่องเที่ยวไม่มากนักทั้งนี้ เป็นเพราะความไม่พร้อมของศักยภาพของแหล่งท่องเที่ยวที่จะดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว ให้เดินทางมาสู่จังหวัดขอนแก่นอย่างสม่ำเสมอตลอดทั้งปี และจากปัญหาดังกล่าวจำเป็นอย่างยิ่งที่

จะต้องอาศัยความร่วมมือ ร่วมใจจากบุคคลหลายฝ่าย ทั้งภาครัฐบาล และภาคเอกชน ตลอดจนคน
ในท้องถิ่นซึ่งจะต้องปรับปรุงแก้ไขและร่วมกันพัฒนา อนุรักษ์ไว้เป็นมรดกอันล้ำค่าของชาติสืบไป

